

L'home de la maleta

Ramon Solsona,
L'home de la maleta,
ed. Proa, Premi Sant Jordi
2010,
Barcelona 2010.

Hem llegit aquest premi Sant Jordi del 2010 i ens sentim compeltats a manifestar que hi hem passat un mal moment, per la colla increïble de castellanismes amb què ensopegues en aquesta lectura. No podem entendre per on aga-

far-ho o quin sentit té un fet que pot indicar tot un ventall de coses, d'intencions, d'entre les quals ens costaria molt triar-ne cap de bona, d'acceptable.

Però citem-ne alguns perquè qui ens llegeix vegi si tenim raó a fer aquestes afirmacions tan negatives o no en tenim. Que judiqui el lector i que judiquin els alts responsables de la llengua i de la cultura. Advertim que pràcticament tots aquests castellanismes que anotem, el text els conté no una sola vegada, sinó moltes, i ni tan sols l'atenció al lector hi ha de posar-los entre cometes o en cursiva.

Per a poder anotar-los tots hauríem de tornar a llegir el llibre, però no ho faríem mai, si el vam acabar va ser no perquè hi passéssim gust, sinó per veure fins on arribava la negligència (?) o la mala voluntat. Ja diem que no sabem com interpretar-ho.

Heus-los ací: «desde luego, en ves de, a fin de quíentes, tenir que, donar-se compte, algo, asilo, novio, validès, acidès...» i uns altres més, frases fetes i noms, que ara se'ns escapen; ja diem, hauríem de tornar a llegir el llibre i anotar-los un per un.

Pensàvem que és molt possible que concursessin al premi Sant Jordi altres novel·les d'autors que tingueren cura de presentar un text català net i decent. ¿No és, publicar una obra bruta de castellanismes en aquesta mesura, una galdada a aquests altres autors? No és obrir la comporta perquè tothom s'ho prengui a la fresca i no pateixi gota a millorar una llengua que ja prou bruta utilitzem?

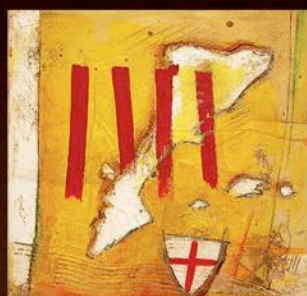
Considerem que és un escàndol donat pels responsables de la llengua a casa nostra, amb increïble irresponsabilitat. Ho podríem creure en un llibre que ve de fora, dels nostres enemics, que ho fessin amb ganes de desacreditar la llengua, que és una de tantes maneres de perseguir-la, per acabar-la. Però que la cosa sigui feta a casa i pels alts responsables... no ho entenem!

I tant soroll que fem respecte a la normalització lingüística i als paranys «legals» que els enemics li posen! Llegir aquest llibre és una sorpresa agra, un desençant, un cop massa rude sobre la moral. Demanem respecte a la llengua i demanem respecte als

catalans que l'estimem. I ho demanem a les altes instàncies responsables, a la Conselleria de Cultura, a Òmnium Cultural, a l'editorial Proa, als jurats.

Pel que fa a la qualitat literària de la novel·la, no hi tindríem res a dir, és qüestió de gustos. Ja dic, no la tornariem a llegir, que hi ha llibres que es fan llegir dues vegades. Tot depèn de l'enfocament, dels criteris que utilitzin els jurats, de l'acceptació que li faci l'editor... o del seu rebuig d'una obra en particular. Diu que la concessió d'un premi depèn molt de «padrinatges» i de favoritismes, de l'afecte o del desafecte personal que un concursant al premi inspira als involucrats. Però sí que, per damunt de tot això, una llengua neta hauria de ser ingredient bàsic per a posar al plat de la balança, com a part integral de la qualitat de l'obra. No demanem una llengua recercada, alambinada, però sí neta, decent, de tal manera que el mateix llibre sigui fonamentalment un homenatge a la llengua i no n'esdevingui mai una vulgarització. ♦

XAVIER FIGOLS

Visiteu el nostre web amb més de 400 quadres pintats a mà.

www.artdelaterra.cat

info@artdelaterra.cat · 93 805 54 57

Podem fer-vos el quadre personalitzat: mida, color i motiu.

